ORDONANȚA CURȚII (Camera a cincea)

18 martie 2010 *

În cauza C-282/09 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la 17 iulie 2009,

Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE), cu sediul în Strasbourg (Franța), reprezentată de P. Greffe și L. Paudrat, avocats,

recurentă,

cealaltă parte în proces fiind:

Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul A. Folliard-Monguiral, în calitate de agent,

pârât în primă instanță,

* Limba de procedură: franceza.

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul E. Levits, președinte de cameră, domnul M. Ilešič (raportor) și doamna M. Berger, judecători,

avocat general: domnul P. Cruz Villalón,
grefier: domnul R. Grass,

după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Ordonanță

1 Prin recursul formulat, Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (denumită în continuare „CFCMCEE") solicită anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 20 mai 2009, CFCMCEE/OAPI (P@YWEB CARD și PAYWEB CARD) (T-405/07 și T-406/07, Rep., p. II-1441, denumită în continuare „hotărârea atacată"), prin care acesta a respins parțial acțiunea având ca obiect anularea Deciziilor Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 10 iulie 2007 (cauza R 119/2007-1) și din 12 septembrie 2007 (cauza R 120/2007-1) (denumite în continuare „deciziile în litigiu"), prin care s-au respins cererile de înregistrare a semnelor „P@YWEB CARD" și „PAYWEB CARD" ca mărci comunitare (denumite în continuare „semnele în cauză").

Cadrul juridic

2 Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146) a fost abrogat prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiune codificată) (JO L 78, p. 1), intrat în vigoare la 13 aprilie 2009. Cu toate acestea, ținând seama de data faptelor, Regulamentul nr. 40/94 rămâne aplicabil în litigiul cu care a fost sesizat Tribunalul.

3 Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 40/94 prevede:

„Se respinge înregistrarea următoarelor:

[…]

(b) mărci care sunt lipsite de caracter distinctiv;

(c) mărci care sunt compuse exclusiv din semne sau indicații ce pot să servească, în comerț, pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, proveniența geografică sau data fabricației produsului sau a prestării serviciului sau alte caracteristici ale acestora.”

4 Articolul 73 din același regulament, referitor la motivarea hotărârilor, prevede:

„Hotărârile [OAPI] sunt motivate. Acestea nu se pot întemeia decât pe motive sau dovezi asupra cărora părțile interesate au avut posibilitatea de a formula observații."

Istoricul cauzei

5 La 1 iunie 2004, CFCMCEE a solicitat OAPI înregistrarea ca marcă comunitară a semnelor în cauză.

6 Produsele și serviciile pentru care a fost solicitată această înregistrare sunt din clasele 9, 36 și 38 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare (denumit în continuare „Aranjamentul de la Nisa"), și corespund, pentru fiecare dintre aceste clase, descrierii de la punctul 2 al hotărârii atacate.

7 Prin Deciziile din 18 și din 19 ianuarie 2005, examinatorul OAPI a refuzat înregistrarea semnelor în cauză în temeiul articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 40/94.

8 La 18 martie 2005, CFCMCEE a prezentat observații ca răspuns la obiecțiile formulate de OAPI.

9 La 5 și la 7 decembrie 2006, examinatorul OAPI a menținut deciziile de refuz pentru produsele și serviciile menționate în cererile de înregistrare.

10 La 16 ianuarie 2007, CFCMCEE a formulat recurs împotriva fiecăreia dintre aceste decizii.

11 Prin deciziile în litigiu, Camera întâi de recurs a OAPI a respins aceste recursuri numai în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94.

12 CFCMCEE a formulat împotriva acestor decizii acțiuni la Tribunal.

Hotărârea atacată

13 În ceea ce privește semnificația semnelor în cauză, în raport cu dispozițiile articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, Tribunalul a apreciat la punctul 46 din hotărârea atacată că aceste semne sunt alcătuite din termeni care au în mod individual o semnificație pentru publicul mediu anglofon sau pentru publicul care are cunoștințe elementare de limba engleză. Tribunalul a adăugat la punctul 47 din hotărârea menționată că respectivele „combinații «p@yweb» și «payweb», care pot desemna o infrastructură electronică sau informatică cu plată, precum și servicii cu plată oferite în acest context, nu pot crea o impresie neobișnuită sau arbitrară asupra mărcilor solicitate din punctul de vedere al consumatorului mediu”.

14 Tribunalul s-a pronunțat în sensul că respectiva cameră de recurs a OAPI a putut aprecia în mod valabil că publicul relevant anglofon ar percepe imediat semnele în cauză, atât în detaliu, cât și în ansamblu, drept „carduri care permit fie accesul cu plată la o rețea de comunicații informatică sau electronică, cum ar fi internetul, fie plata electronică în cadrul tranzacțiilor comerciale efectuate prin intermediul unei astfel de rețele” (punctul 50 din hotărârea atacată).

15 În cadrul aprecierii caracterului distinctiv al semnelor în cauză, Tribunalul a constatat mai întâi, la punctul 53 din hotărârea atacată, că „produsele și serviciile vizate din clasele 9, 36 și 38 în sensul Aranjamentului de la Nisa sunt foarte variate și fac parte din grupe și din categorii diferite de produse și de servicii”.

16 În continuare, Tribunalul a subliniat la punctele 54 și 55 din hotărârea atacată că, dacă același motiv de refuz este invocat pentru o categorie sau un grup de produse sau servicii, era posibil să se limiteze la o motivare generală pentru toate produsele sau serviciile vizate, dar că totuși posibilitatea OAPI de a realiza o astfel de motivare generală nu trebuie să aducă atingere obiectivului obligației de motivare în temeiul articolului 253 CE și al articolului 73 prima teză din Regulamentul nr. 40/94. Prin urmare, potrivit Tribunalului, trebuia examinat dacă aceste produse și servicii „prezintă între ele un raport suficient de direct și de concret pentru a forma o categorie sau un grup de produse sau de servicii suficient de omogene pentru a permite OAPI o astfel de motivare generală”. În sfârșit, acesta a apreciat că simplul fapt că produsele sau serviciile în cauză sunt din aceeași clasă în sensul Aranjamentului de la Nisa nu este suficient în acest scop, întrucât aceste clase cuprind deseori o mare varietate de produse sau de servicii care nu prezintă obligatoriu între ele un raport suficient de direct și de concret.

17 Referitor la produsele din clasa 9 în sensul aranjamentului amintit, Tribunalul a concluzionat la punctul 59 din hotărârea atacată că toate cartelele cu circuite integrate, cartelele magnetice, cartelele magnetice sau cu circuite integrate de identificare, cartelele magnetice sau cu circuite integrate de plată, de credit sau de debit și mecanismele acționate prin introducerea unei monezi pentru televizoare constituie

o categorie omogenă de produse „în considerarea caracteristicilor și a funcțiilor lor similare, chiar identice”.

18 La punctele 61 și 62 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins motivul întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 față de toate produsele menționate la punctul anterior al prezentei ordonanțe, dar l-a admis, la punctele 64 și 65 din hotărârea amintită, pentru suporturile de date magnetice.

19 În ceea ce privește serviciile de cărți de credit și serviciile de cărți de debit din clasa 36 în sensul Aranjamentului de la Nisa, Tribunalul a apreciat, confirmând în acest sens deciziile în litigiu, că ele sunt omogene prin faptul că se referă în special la operațiuni efectuate la distanță prin punerea la dispoziție a unui card de plată conectat la internet și, mai general, la o rețea informatică. Prin urmare, Tribunalul a admis că aceste servicii au putut face obiectul unei motivări generale și s-a pronunțat în sensul că respectiva cameră de recurs a OAPI era în drept să aprecieze că semnele în cauză au o funcție de prezentare comercială a serviciilor respective și să constate lipsa caracterului distinctiv al acestor semne în raport cu aceste servicii (punctele 75-78 din hotărârea atacată).

20 În continuare, Tribunalul a constatat la punctul 80 din hotărârea atacată că celelalte servicii vizate din clasa 36 au între ele „o anumită asemănare” din moment ce au același obiect, mai precis executarea de tranzacții comerciale în domeniul asigurărilor, precum și în domeniile imobiliar, bancar, financiar și informatic, inclusiv plata cu un card și, dacă este cazul, pe cale electronică. În consecință, Tribunalul a admis că era posibil să fie considerate, în vederea unei motivări generale, ca făcând parte dintr-un grup omogen de servicii.

21 Tribunalul a apreciat ulterior, la punctul 81 din hotărârea atacată, că semnele în cauză nu au caracter distinctiv în raport cu serviciile menționate din moment ce ele denotă „posibilitatea de a efectua, cu un card, operațiuni de plată la distanță sau pe

cale electronică în contextul tranzacțiilor comerciale din domeniile imobiliar, bancar, financiar, informatic și al asigurărilor".

22 În ceea ce privește serviciile din clasa 38 în sensul Aranjamentului de la Nisa, Tribunalul a apreciat la punctul 84 din hotărârea atacată că serviciile de telecomunicații, de comunicații prin terminale de calculator, de expediere de telegrame, de transmitere de telegrame, de informații în domeniul telecomunicațiilor, de mesaje electronice, de transmitere de mesaje, de transmitere de mesaje și de imagini asistate de calculator, de transmisii prin satelit, de transmitere de informații prin rețelele internet, intranet și extranet, serviciile de transmitere de informații interactive informatice, de transmitere de informații provenite dintr-o bancă de date informatică, serviciile internaționale de transmitere de date între sisteme informatice conectate în rețea și de transmitere de informații online sunt omogene din moment ce au în comun o funcție de transmitere de date prin intermediul internetului sau al altor rețele de comunicații. Tribunalul s-a pronunțat ulterior în sensul că semnele în cauză descriu o calitate a acestor servicii, respectiv posibilitatea de acces la internet sau la alte rețele de comunicații prin intermediul unui card și de efectuare a unor operații de transmitere de date și a altor tranzacții online, de exemplu efectuarea unei achiziții la distanță cu ajutorul unui card magnetic sau cu cip.

23 În sfârșit, după ce a subliniat la punctul 12 din hotărârea atacată că deciziile în litigiu se întemeiau exclusiv pe articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, Tribunalul a apreciat la punctul 93 din această hotărâre că aplicarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din regulamentul menționat nu făcea obiectul litigiului aflat pe rolul său.

24 În concluzie, pe de o parte, Tribunalul a anulat parțial deciziile în litigiu în măsura în care refuză înregistrarea semnelor în cauză ca mărci comunitare pentru următoarele produse și servicii:

— aparate și instrumente pentru fotografie, cinematografie, semnalizare, verificare, aparate pentru înregistrarea, transmiterea și reproducerea sunetului sau imaginii;

discuri acustice, agende electronice, automate de vânzare, benzi video, distribuitoare de bilete, de tichete, de fișe de cont, de extrase de cont, camere cinematografice, camere video, casete video, CD-ROM-uri, cititoare de coduri de bare, discuri compacte (audio-video), discuri optice compacte, detectoare de monede false, discuri flexibile, suporturi de date magnetice, suporturi de date optice, ecrane video, aparate pentru prelucrare de informații, aparate pentru intercomunicații, interfețe (informatice), cititoare (informatice), programe de calculator înregistrate, monitoare (programe de calculator), calculatoare, periferice de calculator, programe de calculatoare înregistrate, programe înregistrate de operare pe calculator, posturi radiotelefonice, receptoare (audio, video), aparate telefonice, televizoare, mecanisme acționate prin introducerea unei monezi pentru televizoare, aparate pentru înregistrarea timpului, transmițătoare (telecomunicații), unități centrale de prelucrare (procesoare) din clasa 9 în sensul Aranjamentului de la Nisa,

— agenții de informații (știri), în special în domeniul bancar, comunicații prin radio, comunicații telefonice, expediere de telegrame, transmitere de telegrame, difuzare de programe de televiziune, emisiuni radiofonice, emisiuni televizate, închirieri de aparate de telecomunicații, închirieri de aparate pentru transmiterea de mesaje, închirieri de telefoane, radiotelefonie mobilă, servicii telefonice din clasa 38 în sensul Aranjamentului de la Nisa.

25 Pe de altă parte, Tribunalul a respins acțiunea în ceea ce privește înregistrarea semnelor în cauză ca mărci comunitare pentru următoarele produse și servicii:

— cartele cu memorie sau cu circuite integrate, cartele magnetice, cartele magnetice sau cu circuite integrate de identificare, cartele magnetice sau cu circuite integrate de plată, de credit sau de debit, mecanisme acționate prin introducerea unei monezi pentru televizoare din clasa 9 în sensul Aranjamentului de la Nisa;

— servicii de cărți de credit și servicii de cărți de debit din clasa 36 în sensul Aranjamentului de la Nisa;

— afaceri imobiliare, asigurări contra accidentelor, case de realizare a creanțelor, afaceri bancare, financiare, monetare, agenții de credit, agenții de încasare a creanțelor, analiză financiară, asigurări, credite pentru contracte de închiriere, evaluări (estimări) de proprietăți imobiliare, emitere de bonuri valorice, case de economii, constituire, investiții, plasare de capitaluri, cauțiuni (garanții), operațiuni de schimb bancar, verificări de cecuri, emisiuni de cecuri de călătorie, consultații în domeniul financiar, curtaj în asigurări, curtaj în proprietăți imobiliare, curtaj în bursă, creditare, depozite de valori, depozitare în case de bani, economii, estimări și expertize financiare (asigurări, bănci, imobiliare), servicii de tutelă, servicii de finanțare, informații financiare (asigurări, bănci, imobiliare), servicii de investiții și de plasare de fonduri, transfer electronic de fonduri, girare de averi, informații financiare, încasare de chirii, asigurări de boală, asigurări maritime, împrumuturi pe bază de ipotecă, operațiuni financiare, operațiuni monetare, finanțare, împrumuturi (finanțe), tranzacții financiare, asigurări de viață, gestionare de conturi de valori, servicii de informații financiare online, servicii de informații financiare interactive informatice, cu excluderea din ansamblul serviciilor desemnate în cererile de înregistrare a mărcilor a serviciilor privind îngrijirile medicale și tehnologiile medicale suportate de terți plătitori din clasa 36 în sensul Aranjamentului de la Nisa, în măsura în care furnizarea acestor servicii necesită sau privește utilizarea unui card;

— telecomunicații, agenții de informații (știri), în special în domeniul bancar, comunicații prin radio, comunicații telefonice, difuzare de programe de televiziune, emisiuni radiofonice, emisiuni televizate, închirieri de aparate de telecomunicații, închirieri de aparate pentru transmiterea de mesaje, închirieri de telefoane, radiotelefonie mobilă, servicii telefonice, transmitere de informații prin rețelele internet, intranet și extranet, servicii de transmitere de informații interactive informatice, transmitere de informații provenite dintr-o bancă de date informatică, servicii internaționale de transmitere de date între sisteme informatice

conectate în rețea, transmitere de informații online, cu excluderea din ansamblul serviciilor desemnate în cererile de înregistrare a mărcilor a serviciilor privind îngrijirile medicale și tehnologiile medicale suportate de terți plătitori din clasa 38 în sensul Aranjamentului de la Nisa, în măsura în care furnizarea acestor servicii necesită sau privește utilizarea unui card.

Concluziile părților

26 Prin recursul formulat, CFCMCEE solicită Curții anularea parțială a hotărârii atacate, precum și obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

27 OAPI solicită Curții respingerea recursului ca inadmisibil sau cel puțin ca nefondat și obligarea CFCMCEE la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

28 În temeiul articolului 119 din Regulamentul de procedură, atunci când recursul este, în tot sau în parte, în mod vădit inadmisibil sau în mod vădit nefondat, Curtea poate oricând, pe baza raportului judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general, să respingă recursul, în tot sau în parte, prin ordonanță motivată.

A — *Argumentele părților*

29 În cadrul primului dintre cele două motive invocate în susținerea recursului formulat, CFCMCEE susține că Tribunalul a încălcat articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 atunci când a confirmat deciziile în litigiu în ceea ce privește refuzul de înregistrare a semnelor în cauză pentru următoarele produse și servicii:

— cartele magnetice sau cu circuite integrate de identificare din clasa 9 în sensul Aranjamentului de la Nisa,

— afaceri imobiliare, asigurări contra accidentelor, agenții de încasare a creanțelor, analiză financiară, asigurări, evaluări (estimări) de proprietăți imobiliare, emitere de bonuri valorice, case de economii, operațiuni de schimb bancar, verificări de cecuri, emisiune de cecuri de călătorie, consultații în domeniul financiar, curtaj în asigurări, curtaj în proprietăți imobiliare, curtaj în bursă, depozite de valori, depozitare în case de bani, estimări și expertize financiare (asigurări, bănci, imobiliare), informații financiare (asigurări, bănci, imobiliare), girare de averi, informații financiare, încasare de chirii, asigurări de boală, asigurări maritime, asigurări de viață, servicii de informații financiare online, servicii de informații financiare interactive informatice din clasa 36 în sensul aranjamentului menționat;

— servicii de comunicații prin terminale de calculator, transmitere de telegrame, expediere de telegrame, informații în domeniul telecomunicațiilor, mesaje electronice, transmitere de mesaje, transmitere de mesaje și de imagini asistată de calculator, transmisii prin satelit din clasa 38 în sensul aceluiași aranjament.

30 CFCMCEE precizează în această privință că respectiva cameră de recurs a OAPI s-a limitat la analizarea în mod global a caracterului distinctiv al semnelor în cauză în raport cu produsele și cu serviciile vizate, fără a-și motiva decizia în raport cu fiecare dintre aceste produse și servicii.

31 Or, dat fiind că aceste produse și servicii nu constituiau un grup omogen, deciziile în litigiu, precum și hotărârea atacată ar fi viciate de o insuficiență vădită de motivare care constituie o încălcare a articolului 73 din Regulamentul nr. 40/94.

32 În opinia CFCMCEE, produsele sau serviciile nu sunt omogene decât dacă au concomitent în comun aceeași natură și aceeași funcție. Dacă aceste două criterii cumulative nu sunt îndeplinite, cum ar fi cazul în speță, o motivare generală este exclusă.

33 Prin intermediul celui de al doilea motiv referitor la încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr.40/94 în ceea ce privește cartelele cu memorie sau cu circuite integrate, cartelele magnetice, cartelele magnetice sau cu circuite integrate de identificare, cartelele magnetice sau cu circuite integrate de plată, de credit sau de debit, mecanismele acționate prin introducerea unei monezi pentru televizoare din clasa 9 în sensul Aranjamentului de la Nisa, CFCMCEE susține că Tribunalul a dedus lipsa caracterului distinctiv al semnelor în cauză din caracterul lor descriptiv. Procedând în acest mod, Tribunalul ar fi interpretat eronat punctul 54 din Hotărârea Curții din 8 mai 2008, Eurohypo/OAPI (C-304/06 P, Rep., p. I-3297), potrivit căruia fiecare dintre motivele de refuz al înregistrării prevăzute la articolul 7 alineatul (1) literele (b)-(d) din regulamentul menționat este independent de celelalte și necesită o examinare separată.

34 Potrivit OAPI, dacă același motiv de refuz este invocat pentru o categorie sau un grup de produse sau de servicii, autoritatea competentă se poate limita la o motivare generală pentru toate produsele sau serviciile vizate. OAPI subliniază în plus că CFCMCEE confundă problema omogenității categoriilor de produse și de servicii cu

cea a semnificației (și a lipsei caracterului distinctiv) al mărcilor care fac obiectul unei cereri de înregistrare atunci când sunt examinate în raport cu fiecare dintre aceste categorii. Or, doar prima problemă ar fi pertinentă în cadrul examinării unui motiv întemeiat pe încălcarea articolului 73 prima teză din Regulamentul nr. 40/94. Cea de a doua problemă ar fi pertinentă numai în cadrul examinării unui motiv întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94.

35 Pe de altă parte, OAPI apreciază drept vădit nefondată teza formulată de CFCMCEE potrivit căreia unele produse și servicii nu ar fi omogene, fapt care constituie o condiție necesară pentru o motivare generală a unui refuz al înregistrării, decât dacă au concomitent aceeași natură și aceeași funcție. Astfel, CFCMCEE nu ar demonstra că criteriile privind natura și funcția ar trebui îndeplinite în mod cumulativ. Indiferent de situație, Tribunalul ar fi luat în considerare atât natura, cât și funcțiile produselor vizate.

36 În sfârșit, OAPI susține că recursul formulat de CFCMCEE este, în plus, inadmisibil în lipsa inexactitudinii materiale în aprecierea materială a situației de fapt realizată de Tribunal.

Aprecierea Curții

37 Astfel cum s-a pronunțat deja Curtea, pe de o parte, examinarea motivelor absolute de refuz trebuie să se facă pentru fiecare dintre produsele sau serviciile pentru care se solicită înregistrarea mărcii și, pe de altă parte, decizia prin care autoritatea competentă refuză înregistrarea unei mărci trebuie să fie motivată, în principiu, pentru fiecare dintre produsele sau serviciile respective (a se vedea, prin analogie, Hotărârea din 15 februarie 2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, Rep., p. I-1455, punctul 34).

38 Totuși, în ceea ce privește această din urmă cerință, Curtea a precizat că autoritatea competentă se poate limita la o motivare generală pentru toate produsele sau serviciile vizate atunci când același motiv de refuz este invocat pentru o categorie sau pentru un grup de produse sau de servicii (Hotărârea BVBA Management, Training en Consultancy, citată anterior, punctul 37).

39 De altfel, această posibilitate a autorității competente nu poate aduce atingere mai ales cerinței esențiale ca orice decizie prin care se refuză acordarea beneficiului unui drept recunoscut de dreptul comunitar să poată fi supusă unui control jurisdicțional destinat să asigure protecția efectivă a acestui drept și care, ca urmare a acestui fapt, trebuie să vizeze legalitatea motivelor (a se vedea în acest sens Hotărârea BVBA Management, Training en Consultancy, citată anterior, punctul 36 și jurisprudența citată).

40 În acest caz, din cuprinsul punctului 55 din hotărârea atacată rezultă, pe de o parte, că Tribunalul a dedus în mod corect din jurisprudența menționată că o astfel de posibilitate nu privește decât produse și servicii care prezintă o legătură suficient de directă și de concretă între ele pentru a forma o categorie sau un grup de produse sau de servicii suficient de omogen. Pe de altă parte, Tribunalul a constatat în mod întemeiat că simplul fapt că produsele sau serviciile vizate sunt din aceeași clasă în sensul Aranjamentului de la Nisa nu este suficient pentru a constata o astfel de omogenitate, întrucât aceste clase cuprind deseori o mare varietate de produse sau de servicii care nu prezintă obligatoriu o astfel de legătură suficient de directă și de concretă între ele.

41 După ce la punctul 56 din hotărârea atacată a subliniat că lipsa motivării constituie un motiv de ordine publică, Tribunalul a verificat la punctele 58-92 din aceeași hotărâre dacă s-a examinat și s-a motivat în mod corespunzător de către camera de recurs lipsa caracterului distinctiv al semnelor în cauză în raport cu produsele și cu serviciile pentru care s-a refuzat înregistrarea semnelor menționate ca mărci comunitare.

42 În această privință, în ceea ce privește produsele din clasa 9 în sensul Aranjamentului de la Nisa pentru care se solicită anularea hotărârii atacate, Tribunalul s-a pronunțat, la punctul 59 din hotărârea atacată, în sensul că acestea constituie, din

cauza caracteristicilor și a funcțiilor lor similare, chiar identice, un grup suficient de omogen pentru a permite OAPI o motivare generală.

43 De asemenea, în ceea ce privește serviciile din clasa 36 în sensul aranjamentului menționat pentru care s-a solicitat anularea hotărârii atacate, Tribunalul s-a pronunțat, la punctul 80 din aceeași hotărâre, în sensul că aceste servicii au toate o caracteristică comună sau același obiect, mai precis executarea de tranzacții comerciale, inclusiv plata cu un card și, dacă este cazul, pe cale electronică, astfel încât este posibil să fie considerate, în vederea unei motivări generale, ca făcând parte dintr-un grup omogen de servicii.

44 În sfârșit, în ceea ce privește serviciile din clasa 38 în sensul aranjamentului menționat pentru care s-a solicitat anularea hotărârii atacate, Tribunalul s-a pronunțat, la punctul 84 din această hotărâre, în sensul că acestea fac parte dintr-un grup omogen de servicii direct legate de domeniul informatic și de internet și că au drept calitate comună posibilitatea de a accesa internetul sau alte rețele de comunicații printr-un card și de a efectua în aceste medii operațiuni de transmisiune de date și alte tranzacții online, cum ar fi cumpărături și plăți la distanță.

45 Prin urmare, trebuie înlăturată ca fiind vădit nefondată obiecția formulată de CFCMCEE în cadrul primului motiv potrivit căreia Tribunalul ar fi încălcat articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 atunci când nu a motivat în mod corespunzător constatarea privind faptul că produsele și serviciile pentru care s-a solicitat anularea hotărârii atacate sunt suficient de omogene.

46 Trebuie de asemenea înlăturată ca vădit nefondată obiecția formulată de CFCMCEE în cadrul aceluiași motiv potrivit căreia Tribunalul și-ar fi întemeiat constatarea precizată pe criterii eronate. Astfel, din jurisprudența amintită la punctul 55 din hotărârea atacată nu rezultă deloc faptul că criteriile pertinente de apreciere a omogenității produselor și a serviciilor sunt cumulative și că ele se limitează la natura și la funcția

acestora. Prin urmare, astfel cum rezultă din motivele hotărârii atacate menționate la punctele 41-43 din prezenta ordonanță, Tribunalul a luat în considerare în mod întemeiat, în vederea aprecierii omogenității produselor și a serviciilor respective, mai ales caracteristicile, calitățile esențiale comune, precum și funcțiile acestora.

47 Atât timp cât, în cadrul primului motiv, CFCMCEE contestă constatările efectuate de Tribunal în cadrul acestei aprecieri, trebuie amintit că, potrivit articolului 225 alineatul (1) CE și articolului 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție, recursul se limitează la chestiuni de drept. Dacă nu cuprinde probleme de această natură, un recurs trebuie, așadar, respins ca vădit inadmisibil. Astfel, Tribunalul este singurul competent să constate și să aprecieze faptele pertinente, precum și să aprecieze elementele de probă. Constatarea acestor fapte și aprecierea acestor elemente de probă nu constituie, așadar, cu excepția cazului denaturării acestora, o chestiune de drept supusă ca atare controlului Curții în cadrul unui recurs (a se vedea în special Hotărârea din 18 iulie 2006, Rossi/OAPI, C-214/05 P, Rec., p. I-7057, punctul 26).

48 Or, întrucât nu s-a invocat cu privire la constatările menționate vreo denaturare nici a faptelor, nici a elementelor de probă prezentate Tribunalului, trebuie înlăturat primul motiv formulat de CFCMCEE, în măsura în care în cadrul său sunt criticate constatările, ca fiind vădit inadmisibil.

49 Rezultă că primul motiv trebuie respins în parte ca vădit nefondat și în parte ca vădit inadmisibil.

50 Referitor la al doilea motiv, trebuie subliniat că, din conținutul punctului 54 din Hotărârea Eurohypo/OAPI, citată anterior, rezultă că, deși există o anumită suprapunere între domeniile de aplicare a motivelor absolute de refuz al înregistrării unei mărci prevăzute la articolul 7 alineatul (1) literele (b)-(d) din Regulamentul nr. 40/94, nu este mai puțin adevărat că, potrivit unei jurisprudențe constante, fiecare dintre motivele de refuz al înregistrării prevăzute la articolul 7 alineatul (1) menționat este independent de celelalte și necesită o examinare separată.

51 Or, Tribunalul a examinat mai întâi, la punctele 30-34 din hotărârea atacată, existența unui motiv de refuz al înregistrării dedus din articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, amintind temeiul juridic, precum și principiile jurisprudenței referitoare la aprecierea caracterului distinctiv al unei mărci. În continuare, Tribunalul a analizat, la punctele 35-51 din aceeași hotărâre, percepția semnelor în cauză de către publicul relevant. La finalul acestei analize, Tribunalul a concluzionat că, în esență, camera de recurs a putut aprecia în mod valabil că semnele menționate, apreciate în ansamblul lor, nu aveau caracter neobișnuit sau arbitrar și că publicul relevant anglofon le-ar percepe imediat, atât în detaliu, cât și în ansamblu, ca fiind carduri care permit fie accesul cu plată la o rețea de comunicații informatică sau electronică, cum ar fi internetul, fie plata electronică în cadrul tranzacțiilor comerciale efectuate prin intermediul unei astfel de rețele. În sfârșit, Tribunalul a examinat, la punctele 58-62 din hotărârea atacată, caracterul distinctiv al semnelor în cauză în raport cu produsele din clasa 9 în sensul Aranjamentului de la Nisa cu privire la care se solicită anularea hotărârii atacate.

52 Astfel cum a subliniat Tribunalul la punctul 61 din hotărârea atacată, suprapunerea dintre motivele absolute de refuz implică în special faptul că o marcă verbală care este descriptivă în ceea ce privește caracteristicile produselor sau ale serviciilor poate fi, ca urmare a acestui fapt, lipsită de caracter distinctiv cu privire la aceleași produse sau servicii, fără a se aduce atingere altor motive care pot justifica această lipsă a caracterului distinctiv (a se vedea, prin analogie, Hotărârea Eurohypo/OAPI, citată anterior, punctele 54 și 69, precum și jurisprudența citată).

53 Prin urmare, Tribunalul s-a pronunțat în mod întemeiat, la punctul 60 din hotărârea atacată, în sensul că semnele în cauză au caracter descriptiv în raport cu produsele vizate din clasa 9 în sensul Aranjamentului de la Nisa, astfel încât ele sunt lipsite de caracter distinctiv.

54 În consecință, al doilea motiv trebuie respins ca vădit nefondat.

55 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se respingă recursul în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

56 Potrivit articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât OAPI a solicitat obligarea CFCMCEE la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) dispune:

1) Respinge recursul.

2) Obligă Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) la plata cheltuielilor de judecată.

Semnături